

**Brev till Sophie Elkan från
Selma Lagerlöf: 1902-1904 : L
84:1 - 86**

Lagerlöf, Selma,

HS L 84:1

National Library
of Sweden

Härnäst.

Fusen tack för det söta brevet. Du kan vara så förfärligt
söt, så du vill, men jag ^{vet} heller inte om att jag varit ur stämning.
Jag skall säga dig att i höstas var jag alltså förhäftad därför att jag
inte tyckte att jag gjorde dig godt utan du blef bara nervösare för
hvarje dag vi voro tillsammans. Men nu under resan tyckte jag
att det var som förr, att dina nerver hölla sig lugna och att du såg
de bättre af att vara med mig än med andra människor. Så tyckte
jag att jag fick lof och rättighet att tycka om dig igen liksom förr
och jag tänker mycket på dig och lofar med dig alltid. Och det är
det bästa, om jag fört med mig hem från förelsen, och jag är glad åt
att du blef sjukt i Florens. Ty då kunde du nog att jag tyckte om dig
liksom jag naturligtvis är naturligt glad åt att du är så vacker.

Vi hade ett så hejlsunderligt äskväcker på pingstafton, så underligt
jag så mycket hur du hade det, hvem du hade, som tröstade dig,
och som sade att det näst ej bliffrade och att det bara var spårvagnar,
som millade förbi.

På pingstdagen kom Gerda hem från Stockholm till stor glädje för
oss alla. Hon hade haft Ivan med, och jag tyckte, att hon hade tillbrakt
sin mesta tid på Skansen framför isbjörnen, men det var väl
omöjligt annat när man ~~var~~ så nära folk med. De hade varit på operan,
men där fick unga herrn så tråkigt att de måste gå sin väg. De hade
för resten haft roligt alla tre, men Ivan var ännu i går så gripen eller
så högfärdig att han ej ville tala om hvad han sett för någon människa,
inte en gång för Helena. Jag tror inte det blir nå galt med Gannes
arf till mig, bara han inte är bortskylad tillsammans. Men ännu
vet jag ej hvad han kan få. 10000 är väl det högsta, men jag tror nog
att han skulle bli en bättre människa om han finge den och kunde
köpa sig en aktie i bolaget, som han tjänar. I går som vi sutto
i vår goda soffa på Tiskrägen kom telefon att ett par abeladningar
vara i staden och skulle komma på visit. Alla fruefruer voro
förstas borta så det blef stor uppståndelse. Men Gerda redde
sig utmärkt på egen hand. Hon är så duktig och plet och ser

